

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 1. De natura Suspensionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Duo ad absolutionem requisitas

Respondeo: Requiritur Primò, Vt iuret se mādatis Ecclesie obtemperaturum. Ita Couarruias §. 11. n. 11. Item Nauarrus cap. 24. n. 11. Quod intellige in magnis criminibus iuxta Caictanum Verbo Absolutio. In quibus autem criminibus sit hæc promissio exigenda, vide Nauarrũ c. 26. n. 2. Requiritur Secundò: Vt ante absolutionem satisfiat parti, vel detur sufficiens cautio; vt patet Cap. Solet, de Sententia excommunicationis in 6. Vide Nauarrum cap. 26. num. 7.

qui delegatam. Tenetur tamen absolvens ad restitutionem, si inde sequatur aliquod damnum parti: nam est causa damni. Vide Couarruiam §. 11. num. 7. Ratio autem cur absolutio valeat, est: quia ad essentiam absolutionis non est necessarium, vt forma Iuris seruetur, etiam si Pontifex in sua commissione iuberet eam seruari. Nam illa forma non ponitur, vt conditio sub qua detur potestas absoluedi; sed vt modus seruandus, vt legitime fiat.

Non satis facta parte, valet absolutio.

D V B I V M V.

Virum absolutio, non satisfacta parte, sit irrita? v. g. Si sis excommunicatus ob furtum, vel ob non soluas decimas, an absolutio data ante restitutionem, vel solutionem, sit valida?

Secus est, Si præscribatur noua forma, quam ius non postulat, eaque ponatur tanquam conditio: tunc enim ea non seruata, absolutio erit irrita. Pari modo irrita erit, quando expressè dicitur eam non valere, nisi satisfacta parte, vel præstita idonea cautione; sicut in Bulla Cœnæ Gregorij XIII. & Sixti V. videmus.

Excipe casum,

54 R Espondeo: Validam esse, siue detur ab eo, qui habet potestatem ordinariam, siue ab eo

D E

S V S P E N S I O N E.

T Ractatus hic complectitur quatuor Capita. Primum est, De natura suspensionis. Secundũ, De varijs modis suspensionis. Tertium, Quibus modis suspensio ipsa suspendatur, seu impediatur, ut vt effectum non habeat. Quartum, De Absolutione à Suspensione.

ditur: vt si beneficio annexũ sit ius eligendi, præsentandi, vel confirmandi. Dicitur tamen interdũ quis suspendi à beneficio, quando suspenditur à iurisdictione, qui illi ratione beneficij competit.

C A P V T I.

De natura Suspensionis.

D V B I V M I.

Quid sit suspensio, & quotuplex?

Definitio suspensio- nis.

R Espondeo Primò: Suspensio hoc loco est, Censura Ecclesiastica, qua Clericis ob suam culpã prohibetur ab executione potestatis alicuius Ecclesiasticæ, quam habet ratione Officij vel Beneficij; idque vel in totum ad tempus, vel in parte, siue ad tempus, siue in perpetuum. Vbi

D V B I V M II. Quinam possint suspendere?

R Espondeo: Omnes eos posse suspendere, qui in Clericis habet iurisdictionem fori exterioris: vt Pontifex omnes Ecclesiasticos totius orbis. Episcopus omnes sue diocesis (nisi sint exempti,) & eos qui in ea delinquant, vt supra dictum est de excommunicatione; nam ratione delicti fortitur quis forum. Pari modo Prælati Religiosorum suos Religiosos.

Omnes qui habent iurisdictionis for. exterioris.

Parochi & Confessarij non possunt suspendere per censuram; sed tantum per simplex præceptum, cuius tamen violatio non parit irregularitatem.

Non possunt Parochi & Confessarij,

Differentia inter suspensionem & alias censuras,

Notandum Primò: Solùm personam Ecclesiasticam suspendi. Vnde multum differt ab Excommunicatione, Interdicto, & Irregularitate, quæ etiam ab alijs incurruntur.

D V B I V M III. Quæ culpa requiratur ad suspensionem?

R Espondeo: Vt suspensio iuris incurratur, requiritur culpa mortifera: quia Canones penales, qui irrogant graues censuras, non censentur conditi, nisi ad grauem culpam puniendam. Vnde idem iudicium est de irregularitate, iuxta plurimos Doctores, quæ ob delictum incurritur.

Ins non suspendit nisi ob mortale.

Suspensio tamen ab homine per sententiam interdum irrogatur ob culpam venialem; iuxta Nauarrum cap. 27. num. 151.

Homo potest ob veniale.

Adde, Quòd omnis suspensio debeat ferri in scriptis, sicut excommunicatio, expressã causã seu peccato, propter quod impingitur, vt habetur Cap. 1. de Sententia excommunicationis in 6. Alioqui Iudex Ecclesiasticus (si non sit Episcopus) incurret suspensionem à diuinis officijs, & ab ingressu Ecclesie per mensẽ, vt habetur ibidem. Hoc tamen non necessariò seruari debet, quando Prælati Regularis suspendit suum Religiosum; quia Prælarum consuetudo contrarium præscripsit. Vide Paludanum dist. 18. quæst. 7. art. 3. concl. 10.

Sed in scriptis & expressã causã,

Excipe Prælarum regularem.

Eius diuisio.

Respondeo Secundò: Omnis diuisio- nis, præcipua est, quã diuiditur in Suspensionem ab Officio, à Beneficio, & ab vtroque. Suspensio ab Officio dicitur, quando ab Ordinis vel Iurisdictionis executione suspenditur. A Beneficio, quãdo quis à fructibus, vel à quibusdam beneficio annexis suspen-

Suspensio ab officio.

A Beneficio.

C A P V T